

Editorial

ESPANYA ENS ROBA, ENS JUTJA, ENS EMPRESONA, ENS EXILIA, ENS EMPOBREIX, ENS ESCARNEIX, ENS IMPOSA EL CASTELLÀ, ENS INFILTRA ELS SEUS AGENTS I, SEGONS VILLAREJO, PER ATEMORIR-NOS ORGANITZA ATENTATS

Alguns ciutadans unionistes, empadronats en algun indret de Catalunya, pensaran que això no els afecta, però la sanitat, l'educació, les carreteres, la universitat...depenen dels incompliments pressupostaris que l'Estat deixa d'executar anys rere anys a Catalunya. Com a la resta de catalans, no els convé.

La Ministra Isabel Rodriguez Garcia, del PSOE, ens pren per imbècils quan, des de la sala de premsa del Consejo de Ministros, explica que el dèficit de l'execució d'obra pública a Catalunya és conseqüència de la pandèmia i que la Moncloa ha tingut dos anys molt difícils.

Vet aquí algunes dades:

- Només el 36% del que s'ha acordat per a Catalunya el 2021 als "Presupuestos Generales del Estado" s'ha executat.
- Les inversions a la Comunidad de Madrid han estat del 184%, gairebé el doble del que s'havia pressupostat. A Madrid no devia haver-hi corona virus.

També hi hem de sumar els fons de la U. E. Per al Corredor Mediterrani, que el govern espanyol inverteix en el tram València-Madrid, les malmeses rodalies, la descontaminació de les platges, que són propietat de l'Estat (St. Adrià del Besòs), La grandíssima quantitat de diners per a ABERTIS, que Madrid compta com a donats a Catalunya quan per aquesta autopista passa el 60% de les mercaderies de l'Estat.

Execució d'obra pública:

- ***Catalunya: 36% a causa del coronavirus***
- ***Madrid 184%, a Madrid no devia haver-hi coronavirus***

- Les patronals, i en particular, Foment del Treball, han fet un comunicat contundent demanant que es reverteixi el dèficit històric dels darrers dotze anys.
- Espanya ens ha declarat la guerra. Les seves armes: minar la nostra economia, els nostres drets civils i nacionals, la nostra identitat, la llengua...i ens ho anem empassant tot.
- Cal fer foc nou per repel·lir els atacs i tornar a mobilitzar-nos de forma eficaç, pacífica i constant, com sempre hem fet. El nostre és un moviment de defensa, constructiu i democràtic. Ens hi va la supervivència com a poble.

PINZELLADES D'ECONOMIA / LA PELA ÉS LA PELA

Infraestructures i vida digna

Les inversions en infraestructures que l'Estat hauria de fer i no fa és un tema tan conegut com escandalós. Com que els grans números són sovint difícils de copsar, avui us els presentem calculats per habitant.

Els països de l'Eurozona inverteixen en infraestructures 650 € per habitant i any. A Catalunya s'inverteixen 200 € (any 2020), 250 € (any 2019) o 220 € (any 2018). Aquesta situació, que ve de molt lluny, fa que Catalunya experimenti un empobriment creixent que en els darrers 12 anys (2009-2021) és de 4.600 € per habitant.

En els pressupostos generals de l'Estat pel 2022, hi ha una dotació pressupostada per a inversions a Catalunya de 300 € per habitant, menys de la meitat dels 650 € comparables amb els països que ens envolten. Però, veient el grau d'acompliment dels pressupostos per a Catalunya a què ens té acostumats l'Estat, el més probable és que se n'acabin invertint 200.

Catalunya experimenta un empobriment de 4.600€xhabitant

Per a un territori, escatimar inversions en infraestructures equival, per a una persona, a donar-li poc menjar, vestir-lo pobrament, allotjar-lo malament i no donar-li

Así se distribuye la inversión del sector público estatal

Inversión prevista y real en 2021 en cada CCAA. Se muestra también el % de la inversión ejecutada y las cuantías per cápita que representan

Comunidad	Inicial	Real	% ejecutado	Por hab.
Madrid	1.134 M	2.086 M	184,0%	309 €
Melilla	13 M	20 M	157,5%	243 €
C. La Mancha	350 M	419 M	119,8%	205 €
La Rioja	55 M	65 M	118,2%	206 €
Aragón	409 M	444 M	108,6%	333 €
Murcia	610 M	580 M	95,0%	383 €
C. León	799 M	731 M	91,4%	306 €
Ceuta	20 M	16 M	80,3%	189 €
Baleares	196 M	153 M	77,8%	125 €
Extremadura	384 M	265 M	69,1%	251 €
Galicia	793 M	533 M	67,2%	198 €
Navarra	75 M	50 M	66,4%	76 €
Canarias	347 M	221 M	63,7%	99 €
Euskadi	534 M	280 M	52,4%	128 €
Cantabria	237 M	121 M	50,9%	207 €
C. Valenciana	1.107 M	469 M	42,3%	93 €
Andalucía	2.039 M	854 M	41,9%	100 €
Asturias	366 M	148 M	40,5%	146 €
Catalunya	2.068 M	740 M	35,8%	96 €

Solo se incluye la inversión regionalizable
Fuente: IGAE • Creado con Datawrapper

formació. En aquestes condicions, una persona no es pot guanyar bé la vida. Si, a més a més d'haver-li pres els mitjans de vida, li prens un bon tros dels diners que aconsegueix guanyar (espoli fiscal), tenim un quadre fidel del que fa l'Estat amb Catalunya.

Si tu, lector, creus que exagerem perquè tu no vius tan malament, considera la següent realitat de Catalunya informada recentment per la Taula del Tercer Sector: l'índex de pobresa en la infància ha

pujat gairebé tres punts i se situa al 35,7% (un de cada tres infants a Catalunya és pobre); en les persones migrades, l'índex és del 61,6%, més de vuit punts respecte a l'enquesta anterior (dos de cada tres viuen en situació de pobresa); i en la gent gran, l'índex és del 19,7%, més de sis punts per damunt de l'enquesta anterior (una de cada cinc persones grans és pobre).

Quanta gent hi ha a Catalunya que són independentistes i encara no ho saben! ➡

Via única, Albert Pont

El dia 7 d'abril vam tenir n' Albert Pont a la casa Golferichs, per fer l'exposició argumentada del seu darrer llibre *Via única*. Els que no hi vàreu poder assistir, amb aquest resum podreu saber del que es va tractar.

N'Albert Pont (El Masnou 1971) llicenciat en Ciències Polítiques i estudis en Dret Internacional, ha format part del Comité Executiu del Centre Català de Negocis i ha col·laborat amb el Consell Assessor per la Transició Nacional.

Una frase inicial: "*No us agrada, a mi tampoc m'agrada*". Va explicar com el govern català de 2017 havia manat fer un estudi a Independent Diplomat "The Diplomatic Advisory Group", els quals van donar-los la informació que

es resumeix en que la independència de Catalunya no és possible sense confrontació i el govern no va voler escoltar aquest terme.

L'autor proposa i estudia un seguit de situacions per aconseguir la independència com ara que no cal

definir un territori i fer efectiu el seu control: "Per a la independència hi ha d'haver un període crític en el que funcionaran dos ordenaments legals que s'enfronten.

Un cop estudiat sobradament com hem de refer l'1 d'octubre, s'ha de partir de la base que ja està fet el referèndum i aprovat al Parlament.

Pont considera que el 21D sota el 155 no s'havia d'haver votat a cap partit independentista perquè van renunciar a ser un estat. I, per tant, el 21D va ser el govern de Vichy.

N' Albert Pont ha aportat la seva visió amb *Via Única* del camí que hauríem de fer per a fer realitat una república catalana independent. De manera atrevida "caixa o faixa" formada per una avantguarda irreductible, disposada a TOT!, sense ambigüitats, sense enganys i que ens aporta les maneres com seria possible

la república d'acord amb tot l'aparell del Dret Internacional que podem aplicar en el nostre cas: Estratègia política des de la perspectiva del Dret Internacional Contemporani.

El Sr. Albert Pont va saber mantenir l'atenció dels assistents per l'originalitat de la seva pro-

La independència de Catalunya no és possible sense confrontació

posta i des d'aquest butlletí recomanem la lectura del llibre i que cadascú tregui les seves pròpies conclusions.

PONT, Albert: *Via Única. Pla Estratègic per a fer efectiva la Independència de Catalunya segons el Dret Internacional*. Cercle Català de Negocis, Ed. R. Gauxas, Luxemburg, 2021. ◀

► EL BATEC DEL BARRI

Cròniques de la Plaça Comas

A Plaça Comas continuem i ens hi apleguem cada dijous. Costa molt mantenir el ritme setmanal amb prou gent. De vegades som més colla, de vegades menys, però entenem que és important ser-hi.

Durant el període que començem hem rebut diverses visites:

El Jordi Turull ens va venir el dia 7 d'abril. És un home convençut que transmet seguretat i energia.

L'Eulàlia Reguant li va tocar el dia 14... També sempre convençuda de les reivindicacions, però en certa manera molt crítica. A la Plaça ens identifiquem amb tothom.

El dia 21 va venir la Títol Laïlla, Secretaria de la Mesa de Representants del Consell per la República. Va fer un discurs magnífic, una revisió de com funcionen els partits polítics i va donar al Consell el protagonisme que molts

pensem que ha de tenir. Va destacar sobre tot el punt 3 del nou programa del Consell i tots els punts de vista transversals que té.

El dia 28 d'abril vam tenir l'actual Presidenta de l'ANC, Dolors Feliu (encara no ho era pas). Tot un luxe que vam aprofitar molt ja que va ser extremadament realista i positiva a la vegada. Vam sentir que sortíem de la Plaça amb ganes de col·laborar i viure de nou el nostre projecte per a una Catalunya lliure. Fets revisats en positiu. Sí, això ens va bé! Al final hi va haver debat i vam fer moltes preguntes. Conversa fàcil i productiva al mig de la plaça.

El mes de maig, dia 12, hem tingut la Carme Forcadell, que també ens ha honorat amb la seva presència. Hi va haver preguntes de la gent que feien referència a la falta

de suport institucional als represalats de "segona categoria" (Adrià, Sans, Tamara, Marcel....) i queixes de com els partits i govern van actuar l'1 d'octubre.

El darrer dijous, dia 26 de maig, va venir en Julià de Jòdar com a nou SN de l'ANC acabades les eleccions. Es curiós com molta gent pensa que el poble ho ha de fer sempre tot.... Va ser interessant sentir-lo.

Escoltar tothom i viure en transversalitat les idees de tots és el lema de la Plataforma 1-0. ◀

LA NOSTRA CULTURA, LA NOSTRA LLENGUA

Experiència de la Blanca a l'Escola Anglesola

La Blanca Serra va ser convidada a l'Escola Anglesola a parlar en una classe d'alumnes de 4t de Primària en un programa que feien sobre dones del barri destacades per la seva feina professional. Una mare de l'Escola l'havia proposada. La visita va ser la primera setmana de febrer del 2022.

Va tenir una gran sorpresa per la composició cultural variadíssima de l'alumnat. No hi havia cap criatura monolingüe.

En arribar ella els va demanar quina era la paraula catalana que els feia més gràcia. I en van treure algunes de molt divertides com ara "xiuxiueig". Ella volia aprofitar aquest exercici per poder parlar de la importància dels diccionaris.

Quan van obrir un torn de paraules, els nanos van fer preguntes molt interessants. La primera va ser que volien saber per què ella s'havia dedicat a la Llengua. Els va explicar que havia tingut dos motius:

a) Perquè és una ciència que a ella li cridava l'atenció; quan parlem, no ens n'adonem però fer servir les paraules d'una determinada manera que hem après de molt petits i l'estudi de com funcionen és molt interessant.

b) A partir de la lectura sencera d'un diccionari. Un dia li va cridar l'atenció i en va llegir un d'una tirada. Com si fos una novel·la durant unes vacances d'estiu: 100 paraules cada dia. Per parlar hem de fer servir moltes paraules i el diccio-

nari ens ajuda a tenir-les totes a mà. Unes 3000 paraules creu que són indispensables perquè una persona de 10 a 12 anys pugui expressar el que sent en cada moment. Hi ha paraules que poden substituir les altres i són els seus sinònims, i altres que tenen formes i sons diversos. Les lectures en veu alta ens ensenyen que les llengües i les paraules tenen cadascuna la seva música: a ella per exemple la fascinen paraules amb sons com la "x" de "xivarri" per exemple o "aixopluc" o les paraules que anomenem esdrúixoles com "ànima", "orquídia", república"...

Conjuntament amb el grup de nens i nenes van fer un recorregut científic per la Llengua. ➡

CONSELLS LLUITA NO VIOLENTA

Consell 20. COM PERSUADIM ELS INDIFERENTS O ELS OPOSATS?

Normalment les lluites comencen amb un grup petit de gent amb la intenció de créixer molt. Però, especialment en les lluites pels drets de minories, com per exemple la lluita racial de Martin Luther King o la lluita pels drets dels homosexuals de Harvey Milk, la dificultat era enorme perquè es tractava de minories petites i molt aïllades. La clau està en entendre que cal travessar aquesta distància social. A Sèrbia vam estar equivocats durant molts anys. Ens dèiem a nosaltres mateixos: l'oposició traurà els seus partidaris a la plaça, els líders hi parlaran, serem tots feliços, aplaudirem i tornarem a casa. Pensàvem que érem més. Però llavors venien les eleccions i hi havia una majoria silenciosa que donava suport al govern, una vegada rere l'altra. Era molt frustrant. Què fèiem malament? No enteníem que el que realment necessitàvem era seduir la gent a l'altra banda. Si sou joves, heu de seduir els jubilats. Si sou negres heu de seduir els blancs. Si sou homosexuals heu de seduir els heterossexuals. Si mirem l'exemple dels moviments americà pels drets civils, veurem com els estudiants blancs es manifestaven al costat dels negres. En el cas de Harvey Milk, va obtenir la seva victòria quan es va centrar en el tema de recollir les caques de gos per poder ser el primer representat homosexual escollit de la història, en comptes de triar un tema que dividia la societat com el dret de les minories homosexuals. I nosaltres també, vam ser més eficients, quan vam passar de ser un moviment estudiantil amb uns objectius molt específics i avançats, en un moviment popular l'any 2000.

Tothom és important, necessites a tothom per guanyar. Guanyar una lluita no violenta es basa en la quantitat de gent que et dona suport. Penseu en la distància social respecte a la gent que us envolta, penseu en com construir ponts per reduir aquesta distància i ja estareu guanyant.

Que tingueu un bon dia Prou de desitjar. Feu que passi.

<https://www.youtube.com/watch?v=W5HlPFnXZYw&t=33s>

I si parlem de llengua?

"Encara que no m'agradi parlar de 'pàtries' (...) per a nosaltres la nostra pàtria és la nostra llengua"

JOAN FUSTER

